

vamală germană prin adresa nr.Z4215F -507/03.01 a informat că mărfurile acoperite de certificatul menționat mai sus, nu sunt originare în sensul Protocolului 4 al Acordului România-U.E.

Precizează reclamanta că având în vedere că în ambele state s-au făcut verificări de fapt asupra provenienței mărfii, la mai mult de un an de la data constatărilor, autoritatea vamală germană nu putea să infirme propriul document emis la data de 27 ian. 2003.

S-a invocat de asemenea, că datorită întârzierii cu care s-a operat în această speță, firmei SC SRL i s-a adus și un prejudiciu material deoarece o mare parte din anvelopele importate au fost valorificate, în prețul de vânzare neîntrând și taxele vamale.

În dovedirea contestației s-a depus la dosarul cauzei decizia 17/10 febr. 2005 emisă de intimata D G F P Gorj.

Intimata D G F P Gorj a formulat întâmpinare, solicitând sub acest aspect respingerea contestației formulate de societatea reclamantă cu motivarea că în mod corect Biroul Vamal Tg. Jiu a aplicat prev. de art.107 din HG nr. 1114/2001 pentru aprobarea regulamentului de aplicare a Codului vamal al României, potrivit căruia " în toate cazurile, în care în urma verificării dovezilor de origine rezultă că acordarea regimului preferențial a fost neîntemeiată, autoritatea vamală ia măsuri pentru recuperarea datoriei vamale prin întocmirea de acte constatatoare " .

În concret, s-a invocat faptul că autoritățile vamale germane nu confirmă originea preferențială a anvelopelor acoperite cu certificatul EUR 1 și pe cale de consecință societatea datorează sumele reprezentând taxe vamale, comision vamal și TVA, la care s-au adăugat dobânzi, TVA și penalități, raportat la neplata în termen a obligațiilor bugetare.

În dovedirea cererii au fost anexate în copie xerox la dosarul cauzei, decizia contestată și actele care au stat la baza emiterii acesteia.

Tribunalul, analizând contestația în raport de înscrisurile depuse la dosarul cauzel și de susținerile părților, reține și constată că aceasta este neîntemeiată pentru următoarele considerente:

La data de 27 ian.2003, reclamanta a importat din Germania un nr. anvelope (second hand) conform facturii externe din 27 ian. 2003 și a certificatului EUR 1 nr. L 943775/26 ian. 2003.

Prin declarația vamală de import, societatea reclamantă a solicitat și i s-au acordat preferințe tarifare, deoarece certificatul EUR 1, atesta faptul că anvelopele importate sunt de origine din Uniunea Europeană.

Ulterior, Biroul Vamal Tg. Jiu a solicitat ca autoritatea vamală germană să facă un control asupra certificatului mai sus - menționat și a originii bunurilor acoperite de acesta, iar în urma verificărilor, administrația vamală germană conform adresei Z4215 F -5007 / =3.01, a informat că mărfurile acoperite de certificat nu sunt originare în sensul Protocolului 4 al Acordului România - U.E.

Verificând înscrisul eliberat de autoritatea vamală germană instanța reține că aceasta nu confirmă originea preferențială a anvelopelor acoperite cu certificatul EUR 1, respectiv că acestea nu sunt mărfuri de origine în sensul convenției între Comunitatea Europeană și România.

Cu privire la Protocolul din 1997 la care face referire reclamanta, se reține că acesta a fost înlocuit cu Protocolul ratificat prin OUG nr. 192/27 dec. 2001, denumit în continuare Protocolul 4.

Orî, potrivit art. 5 lit. h, sunt considerate produse obținute în întregime în Comunitate sau în România " articolele uzate, colectate, destinate numai

recuperării materiilor prime, inclusiv anvelopele uzate destinate reșapării sau folosite ca deșeuri”

Potrivit acestui text de lege, pentru a putea fi considerate produse obținute în Comunitate și să se acorde preferințe tarifare, anvelopele importate trebuie să îndeplinească cumulativ două condiții: să fie colectate din comunitate și să fie destinate reșapării sau să fie folosite ca deșeuri.

În cazul de față, nu au fost îndeplinite cumulativ cele două condiții în sensul că o parte din anvelopele importate au fost valorificate.

Acest aspect rezultă din însăși cererea inițială de chemare în judecată, în care se specifică faptul că o mare parte din anvelopele importate au fost valorificate, în prețul de vânzare neîntrând și taxele vamale, sens în care societatea a fost prejudiciată.

Raportat la însăși precizarea reclamantei din cererea de chemare în judecată, instanța reține că anvelopele importate nu au fost colectate în vederea reșapării sau folosirii ca deșeuri, ci au fost comercializate ca anvelope second hand.

Mai mult, prin adresa nr. Z4215F - 5007/03-01 /25 nov. 2004, autoritatea vamală germană a comunicat că în urma verificării ulterioare, mărfurile menționate în dovada preferențială nu sunt mărfuri de origine în sensul convenției între Comunitatea Europeană și România, respectiv în sensul Protocolului 4.

Pentru considerentele mai sus expuse, instanța apreciază că acțiunea promovată de societatea reclamantă este neîntemeiată, decizia contestată fiind temeinică și legală.

Văzând și dispozițiile art. 185, 199, din O.G. 92/2004 republicată, privind Codul de procedură fiscală,

**PENTRU ACESTE MOTIVE
IN UMELE LEGII
HOTĂRĂȘTE**

Respinge contestația formulată de reclamanta SC „... SRL”, cu sediul în Motru, str. ..., nr. 71, jud. ..., împotriva deciziei nr. 17 din 10 febr. 2005 emisă de Intimata Direcția Generală a Finanțelor Publice Gorj, cu sediul în Jiu, str. Siretului nr. 6, jud. Gorj.

Cu recurs.

Pronunțată în ședința publică din 12 mai 2005 la Tribunalul Gorj.

PREȘEDINTE,

Red. E. Ghiță
Dact. G.D.
Ex. 5/16 mai 2005

